

Copacul vieții

Erw Magdo

Rădăcini în formă de litere și omizi,
Devin fluturi, mugurii dansând timizi
Și toată liniștea se umple de cânturi,
Prin grădinile vii, pe nobile pământuri.

Traversăm, levitând deasupra codrilor
Cu aripi de lebede și pene pierdute-n urmă.
Turma de amintiri o spălăm cu roua zorilor,
Și cei ce pot iubi, cu lumină totul transformă.

Suflu de viață, sunet de creație, se manifestă
Prim gând în bătaile razante ale inimii, există,
Se hotărăște, atunci știi că ești, nu doar așa.
Ești pentru am fi, în grație divină a ne îmbrățișa.